

Källskatten

Löneavdrag å semesterersättningar.

Centrala uppborädsnämnden har den 15 mars 1947 (nämndens meddelande nr 27 år 1947) lämnat nedanstående förklaring hur löneavdrag för skatt skall verkställas å utbetalade semesterersättningar.

”Utbetalas vid fortsatt anställning lön under semester, skall löneavdrag å lönen verkställas i vanlig ordning, dock att om t. ex. en arbetstagar med veckoavlöning samtidigt uppbär lön för senaste arbetsveckan och lön för två därpå följande semesterveckor, löneavdrag skall uträknas för vecka och sålunda verkställas å de för varje vecka utbetalda beloppen för sig.

Om däremot arbetstagar slutar sin anställning och i samband därmed eller senare uppbär semesterersättning för intjänad semestertid, skall löneavdrag å semesterersättningen verkställas med 10 eller 15 procent enligt 7 § uppborädsförordningen, såvida icke arbetstagar själv begär förhöjt löneavdrag.

För sådan s. k. okontrollerad arbetstagar, som enligt 4 § lagen om semester är berättigad till semesterlön, skall löneavdrag å semesterlönen verkställas med 10 eller 15 procent.

Beträffande semestermedel, som utbe-

talas genom ”byggförbundets semesterkassa”, gäller vad nämnden därom särskilt föreskrivit (se härom nämndens meddelande nr 12/1947)”.

Vidare har centrala uppborädsnämnden den 25 april 1947 (nämndens meddelande nr 42 år 1947) förklarat, att arbetsgivar inom målerifacket vid verkställande av löneavdrag för preliminär A-skatt för hos dem anställda måleriarbetare ha att beräkna löneavdraget å summan av dem till arbetstagar utbetalade lönen och sådana för dessas räkning avsatta semestermedel, som av arbetsgivar skola inlevereras till postsparbanken. Samtidigt med detta beslut har nämnden meddelat en förklaring till svenska bleck- och plåtslagareförbundet av motsvarande innehåll såvitt avser av arbetsgivar inom bleck- och plåtslagariyrket för sina arbetstagar till plåtslagariarbetarnas semestersparklubb inlevererade semestermedel.

Nämnden får meddela, att förenämnda förklaringar alltjämt äga giltighet, dock att i de fall, där skatteavdrag skulle verkställas med 10 eller 15 procent, avdrag numera jämlikt 7 § i 1953 års uppborädsförordning skall verkställas med tjugufem procent.

Feriearbete.

Hos centrala uppbordsnämnden har en sjukhusdirektion förfrågat sig angående skatteavdrag för skolungdom och studerande vid anställning under ferier.

Med föranledande härav har centrala uppbordsnämnden funnit skäligt meddela följande anvisningar beträffande vissa fall, då arbetsgivare må anses befriad från skyldighet att vidtaga åtgärder för skatteavdrag.

Nämnden har i en till svenska industriens praktiknämnd den 26 april 1947 meddelad förklaring uttalat bland annat följande: "Kan en svensk praktikant, som är elev vid teknisk högskola eller tekniskt läroverk eller liknande läroanstalt, göra troligt eller har arbetsgivaren eljest grundad anledning antaga, att vederbörandes årsinkomst kommer att understiga 600 kronor, synes arbetsgivaren kunna underlåta att göra löneavdrag. I tveksamma fall måste dock besked inhämtas från den lokala skattemyndigheten".

Vidare har nämnden i förklaring den 14 juni 1947 uttalat, att arbetsgivare får anses kunna underlåta att verkställa löneavdrag för preliminär skatt för skolungdom, som han anställer hos sig under deras ferier, därest inkomsten av anställningen icke uppgår till 600 kronor och arbetsgivaren icke har grundad anledning antaga, att vederbörandes sammanlagda årsinkomst kommer att uppgå till eller överstiga nämnda belopp.

Dessa förklaringar grundade sig beträffande skattepliktsgränsen på då gällande bestämmelser. Sedermera ha reglerna för skatteplikt ändrats och i samband därmed också skattetabellernas innehåll. Jämlikt 4 § 1 mom. tredje stycket gällande uppborðsförordning skola skatteta-

bellerna icke upptaga preliminär skatt för belopp som motsvarar en till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst, understigande 1.200 kronor, eller till sådan skatt beskattningsbar inkomst understigande 20 kronor.

Om skatteavdrag för preliminär A-skatt skall beräknas enligt skattetabell, vilket — under förutsättning att icke vederbörande lokala skattemyndighet i det enskilda fallet meddelat annat beslut — är fallet då inkomst av tjänst (lön) avser bestämd tidsperiod och uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, kommer följaktligen något skatteavdrag för preliminär A-skatt icke att verkställas, om lönen uppgår till högst, för månad 100 kronor, för halv månad (fjorton dagar) 48 kronor, för tio dagar 33 kronor och för vecka 24 kronor.

Om arbetsanställning är avsedd att vara en vecka eller längre tid samt avlöningsbeloppen utbetalas vid regelbundet återkommande tillfällen och understiga de ovan nämnda, bör arbetsgivaren vara berättigad underlåta avfordra arbetstagarrens dennes debetsedel eller eljest vidtaga några åtgärder för verkställande av skatteavdrag.

Överstiga avlöningsbeloppen de ovan nämnda, kunna likväl omständigheterna vara sådana, att arbetsgivaren kan underlåta verkställa skatteavdrag. Detta gäller i första hand om det för arbetsgivaren är uppenbart att anställningen är en bisyssla. I några fall har centrala uppborðsnämnden uttalat sig angående den prövning av frågan huruvida bisyssla föreligger eller ej, som det må ankomma på arbetsgivare att verkställa. Så har exempelvis nämnden i sitt meddelande nr 14 år 1947 förklarat, att om en arbetstagarare med flera anställ-

ningar hos någon av sina arbetsgivare gör gällande att denne icke skall verkställa skatteavdrag och det icke är uppenbart, vilken anställning som är den huvudsakliga, bör arbetsgivaren för att underlåta att verkställa skatteavdrag fordra utredning av arbetstagaren. Upplýser då arbetstagaren, att han från annan arbetsgivare uppbär inkomst av tjänst med visst belopp, som överstiger tjänsteinkomsten från den arbetsgivare, till vilken uppgiften lämnas, samt företer intyg från den förre arbetsgivaren, att denne kommer att verkställa skatteavdrag för arbetstagaren å från honom utbetald lön, torde arbetsgivare, som mottager sådan uppgift och sådant intyg, få anses hava skälig anledning att underlåta att verkställa skatteavdrag.

Dessutom kan arbetsgivare efter egen prövning underlåta att verkställa skatteavdrag, om han har anledning antaga, att inkomsten för en arbetstagare, som är anställd för en vecka eller längre tid, under helt år kommer att understiga 1.200 kronor. Så kan t. ex. vara förhållandet då fråga är om svensk studerande eller skolungdom, som tager anställning under ferier. Kan sådan arbetstagare göra troligt, eller har arbetsgivaren eljest grundad anledning antaga, att vederbörandes årsinkomst kommer att understiga 1.200 kronor, bör arbetsgivaren kunna underlåta att verkställa skatteavdrag. Detta gäller såväl då avlöningsbeloppet utbetalas vid regelbundna tillfällen som då utbetalning sker oregelbundet.

Äro omständigheterna sådana att anledning föreligger för tvekan, huruvida det verkligen är fråga om en bisyssla eller huruvida man har grundad anledning antaga att arbetstagarens årsinkomst kommer att understiga 1.200 kronor, måste dock be-

sked inhämtas från den lokala skattemyndigheten.

I princip skall emellertid arbetsgivare icke nödgas ingå på bedömande av de omständigheter, som äro avgörande för frågan, huruvida skatteavdrag skall göras eller ej. I fråga om varje arbetsanställning är huvudregeln den att arbetsgivaren skall verkställa skatteavdrag, såvida icke arbetsgivaren vet att arbetstagaren har annan anställning som är den huvudsakliga. Den som vill undgå skatteavdrag har att förete debetsedel å preliminär B-skatt, påförd i hemortskommunen, eller skattekort å sådan skatt eller intyg av lokal skattemyndighet att han icke har att erlægga preliminär A-skatt eller icke har att vidkännas skatteavdrag å lönen från ifrågakvarande arbetsanställning.

I den gällande uppbördsförordningen har avdragsskyldigheten för preliminär A-skatt utvidgats att i viss omfattning avse även korttidsanställning, d. v. s. sådan anställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka. Genom denna utvidgning har emellertid någon principiell ändring i avdragssystemet icke skett. Avdragssystemet avser alljämt endast inkomst av huvudsaklig arbetsanställning. Har en arbetstagare med preliminär A-skatt flera anställningar, skall den arbetsgivare, hos vilken arbetstagaren har sin huvudsakliga anställning, verkställa skatteavdrag medan övriga arbetsgivare icke ha att verkställa dylikt avdrag.

Vid korttidsanställning torde det i regel vara vanskligt för en arbetsgivare att bilda sig en uppfattning om huruvida den korttidsanställdes inkomst under hela inkomståret kommer att understiga 1.200 kronor. Arbetsgivare torde därför i allmänhet icke vilja taga på sig ansvaret att underlåta att verkställa skatteavdrag i de fall, då anställ-

ningen är att anse som arbetstagarens huvudsakliga. Vid korttidsanställning lär därför arbetsgivaren i regel kunna underlåta verkställa skatteavdrag — förutom vid uppenbar bisysla — endast om arbetstagaren företer debetsedel å preliminär B-skatt påförd i hemortskommunen, eller skattekort å sådan skatt eller beslut av lokal skattemyndighet att arbetstagaren är befriad från skyldighet att vidkännas skatteavdrag. Undantag från denna regel synes icke kunna komma i fråga annat än beträffande minderårigt barn i skolåldern, som tillfälligt anlitas för förekommande göromål, om arbetsgivaren på grund av personlig kännedom om barnets förhållanden eller av annan liknande anledning har sannolika skäl antaga, att barnets årsinkomst kommer att understiga 1.200 kronor.

Utländsk studerandes arbetsinkomst

torde i allmänhet utgöra skattepliktig inkomst. Enligt med Island, Norge och Ungern föreliggande avtal för undvikande av dubbelbeskattning skall dock inkomst av tjänst beskattas allenast i den av staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt. På grund härav torde skatteavdrag för isländsk, norsk och ungersk studerande icke böra verkställas om arbetsgivaren på grund av tillgängliga upplysningar finner att vederbörande får anses vara bosatt i respektive hemland. I tveksamma fall bör dock besked inhämtas från lokal skattemyndighet.

I andra fall bör skatteavdrag som regel verkställas såväl vid korttidsanställning som vid anställning av längre varaktighet. Den lokala skattemyndigheten kan då anledning därtill föreligger meddela besked av innehåll att skatteavdrag ej skall ske.